

Arrest

nr. 292 151 van 18 juli 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MARISSENS
Jozef Verbovenlei 32
2100 DEURNE**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en
Migratie.**

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 12 december 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 27 oktober 2022 die een einde stelt aan het recht om verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 27 maart 2023.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat A. MARISSENS en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu werd het volgende gesteld:

“Artikel 39/57, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat het beroep tot nietigverklaring moet worden ingesteld bij verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

Artikel 39/57, § 2, tweede en derde lid van de vreemdelingenwet stelt:

“De vervalddag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst op de eerstvolgende werkdag.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag.”

Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing van 27 oktober 2022 op donderdag 3 november 2022 aangetekend aan de verzoekende partij werd verzonden. De laatste nuttige dag om tegen deze beslissing een beroep bij de Raad aanhangig te maken betrof bijgevolg maandag 5 december 2022. Gelet op de vaststelling dat huidig verzoekschrift slechts op 12 december 2022 bij aangetekende zending aan de Raad werd overgemaakt, bijgevolg buiten de termijn van dertig dagen die is bepaald in artikel 39/57 van de vreemdelingenwet, komt het beroep laattijdig voor.

Op 18 november 2022 werd volgens de verzoekende partij een raadsman aangesteld via het bureau juridische bijstand met de opdracht haar bij te staan in het kader van de procedure, maar na diverse malen getracht te hebben contact met hem te nemen mocht de verzoekende partij geen reactie ontvangen. De verzoekende partij geeft in haar verzoekschrift aan dat zij in de loop van de procedure daarom op zoek moest naar een andere raadsman. Haar huidige raadsman informeerde haar over de beroepstermijn. Volgens de verzoekende partij maakt deze situatie overmacht uit. De beroepstermijn is volgens haar immers buiten haar wil verstreken. De verzoekende partij voegt stukken toe om aan te tonen dat zij tevergeefs contact trachtte op te nemen met de advocaat die via het bureau voor juridische bijstand werd aangesteld. Niettegenstaande zij blijkbaar geen reactie ontving, toont zij niet aan dat zij geen andere raadsman kon contacteren alvorens het verstrijken van de beroepstermijn. De Raad is van oordeel dat de verzoekende partij in casu geen overmacht aannemelijk maakt.

De termijn vervat in voormeld artikel 39/57, eerste lid van de vreemdelingenwet is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde zou behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132 671).

Het verzoekschrift komt bijgevolg onontvankelijk voor wegens laattijdigheid.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

De verzoekende partij heeft een vraag tot horen ingediend. Ter terechtzitting van 20 juni 2023, waar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de voormelde beschikking opgenomen grond, stelt zij dat er volgens haar wel degelijk sprake is van overmacht. Haar raadsman werd volgens de verzoekende partij aangesteld op 18 november 2022 via het bureau voor juridische bijstand. De verzoekende partij hoorde echter niets van deze raadsman en zij ging vervolgens op zoek naar een andere raadsman. Het ligt volgens de verzoekende partij volledig buiten haar wil dat de haar initieel toegewezen raadsman niets van zich liet horen en zij dus op zoek moest naar een andere raadsman, reden waarom zij haar verzoekschrift buiten de wettelijke termijn indiende.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij zelf in haar initieel verzoekschrift stelt dat zij de aan haar initieel toegewezen raadsman probeerde te bereiken via telefoon en per mail. In het administratief dossier bevindt zich inderdaad een e-mail van 25 november 2022 aan voormelde raadsman waaruit blijkt dat de verzoekende partij hem reeds verschillende keren had proberen te bereiken en dat sinds 18

november. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt ook dat de verzoekende partij op 29 november het BJB via e-mail contacteerde en liet weten dat zij geen antwoord ontving van de aan haar toegewezen raadsman. Zij vraagt in deze e-mail aan het BJB wat zij moet doen om alles zo snel mogelijk in orde te maken.

Vooreerst merkt de Raad op dat de bestreden beslissing op 3 november 2022 ter kennis werd gebracht aan de verzoekende partij. Uit de stukken die zij voegt aan haar verzoekschrift blijkt dat zij pas op 18 november 2022 naar het bureau voor juridische bijstand is gestapt teneinde een pro deo advocaat toegewezen te krijgen. Uit dezelfde stukken blijkt dat haar onmiddellijk een pro deo advocaat werd toegewezen. Tevens blijkt uit de stukken, zoals hierboven vermeld, dat zij er niet in slaagde om contact te hebben met deze advocaat. Hoewel het vanzelfsprekend betreurenswaardig is dat de verzoekende partij ondanks verschillende pogingen daartoe er niet in geslaagd is in contact te treden met de initieel aan haar toegewezen raadsman, maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat het voor haar onmogelijk was om binnen de beroepstermijn van 30 dagen een andere raadsman te vinden die alsnog tijdig een beroep kon indienen. De verzoekende partij is immers niet verplicht om beroep te doen op het bureau van juridische bijstand. Zij kon ook zelf een advocaat zoeken die bereid was de zaak pro deo te behartigen. Er zijn immers twee manieren om juridische bijstand van een pro deo advocaat aan te vragen. Dat is enerzijds door persoonlijk langs te gaan naar een zitting van een Bureau voor Juridische Bijstand of anderzijds, door rechtstreeks een pro deo advocaat naar keuze te contacteren die dan een aanvraag zal indienen bij het lokale bureau voor juridische bijstand. Indien de verzoekende partij meteen stappen had ondernomen van zodra ze merkte dat de advocaat die haar was toegewezen door het bureau voor juridische bijstand niet reageerde, had ze alsnog tijdig een beroep kunnen indienen. Los hiervan brengt de verzoekende partij geen enkel stuk bij waaruit kan afgeleid worden op welke datum zij contact had met haar huidige raadsman. De Raad is van oordeel dat er in casu geen sprake is van overmacht. De verzoekende partij maakt het tegendeel ook niet aannemelijk.

De beschikking van 13 maart 2023 blijft dan ook overeind.

Het beroep wordt om die reden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juli tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU